

PRESSEMEDDELELSE NR. 147/25

Luxembourg den 25. november 2025

Domstolens dom i sag C-713/23 | Wojewoda Mazowiecki

Unionsborgerskab: En medlemsstat er forpligtet til at anerkende et ægteskab mellem to unionsborgere af samme køn, der er indgået lovligt i en anden medlemsstat, hvor de har udøvet deres ret til fri bevægelighed og ophold

To polske statsborgere, der er blevet gift i Tyskland, har anmodet om, at deres vielsesattest indføres i det polske civilstandsregister, så deres ægteskab kan anerkendes i Polen. De kompetente myndigheder har afslået deres anmodning med den begrundelse, at polsk ret ikke tillader ægteskab mellem personer af samme køn. Adspurgt herom af en national ret er Domstolen af den opfattelse, at det er i strid med EU-retten at afslå at anerkende et ægteskab mellem to unionsborgere, der er indgået lovligt i en anden medlemsstat, hvor de har udøvet deres ret til fri bevægelighed og ophold, da afslaget krænker denne frihed og deres ret til respekt for privatliv og familieliv. Medlemsstaterne er således forpligtet til at anerkende den ægteskabelige status, der er opnået lovligt i en anden medlemsstat, med henblik på, at de rettigheder, der følger af EU-retten, kan udøves. Domstolen understreger dog, at denne forpligtelse ikke indebærer, at ægteskab mellem personer af samme køn skal indføres i national ret. Desuden har medlemsstaterne en skønsmargen ved valget af de nærmere regler for anerkendelse af et sådant ægteskab. Når en medlemsstat vælger at fastsætte én enkelt ordning for anerkendelse af ægteskaber, der er indgået i en anden medlemsstat, såsom indførelse af vielsesattesten i civilstandsregistret, er den dog forpligtet til også at anvende denne ordning på ægteskaber indgået mellem personer af samme køn.

I 2018 indgik to polske statsborgere, der opholdt sig i Tyskland, og hvoraf den ene også har tysk statsborgerskab, ægteskab i Berlin. Da de ønskede at rejse til Polen og tage ophold dér som ægtepar, anmodede de om, at den tyske vielsesattest blev indført ¹ i det polske civilstandsregister, så deres ægteskab kunne anerkendes i Polen. Denne anmodning blev afslået med den begrundelse, at polsk ret ikke tillader ægteskab mellem personer af samme køn. Registreringen af den pågældende vielsesattest ville derfor være i strid med de grundlæggende principper, der er fastlagt i den polske retsorden.

Ægtefællerne har anfægtet dette afslag. Sagen verserer for den øverste domstol i forvaltningsretlige sager i Polen, som har forelagt den for Domstolen. Den polske domstol ønsker at få afklaret, om den nationale lovgivning, som ikke muliggør, at et ægteskab mellem personer af samme køn, der er indgået i en anden medlemsstat, kan anerkendes eller indføres i civilstandsregistret med henblik herpå, er forenelig med EU-retten ².

Domstolen bemærker, at selv om reglerne om ægteskab henhører under medlemsstaternes kompetence, er disse forpligtet til at overholde EU-retten, når de udøver denne kompetence. De pågældende ægtefæller har som unionsborgere ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område og ret til at leve et normalt familieliv, når de udøver denne frihed, samt når de vender tilbage til deres oprindelsesmedlemsstat. **Når de opbygger et familieliv i en værtsmedlemsstat, bl.a. gennem ægteskab, skal de navnlig kunne være sikre på, at de kan fortsætte dette liv, når de vender tilbage til deres oprindelsesstat.**

Et afslag på anerkendelse af et ægteskab mellem to unionsborgere af samme køn, der lovligt er indgået i en anden

medlemsstat, hvor de har udøvet deres ret til fri bevægelighed og ophold, kan medføre alvorlige ulemper, både administrativt, erhvervsmæssigt og privat, idet det tvinger ægtefællerne til at bo som ugifte i deres oprindelsesmedlemsstat.

Domstolen finder derfor, at et sådant afslag er i strid med EU-retten. Det tilsidesætter ikke blot retten til fri bevægelighed og ophold, men også den grundlæggende ret til respekt for privatlivet og familielivet ³.

Ifølge Domstolen krænker **anerkendelsesforpligtelsen** ikke den nationale identitet og truer heller ikke den offentlige orden i ægtefællernes oprindelsesmedlemsstat. Den **indebærer nemlig ikke, at denne stat skal fastsætte bestemmelser om ægteskab mellem to personer af samme køn i national ret.**

Desuden har medlemsstaterne en skønsmargen ved valget af de nærmere regler for, hvordan et sådant ægteskab skal anerkendes, idet registrering af en udenlandsk vielsesattest kun er én af flere mulige ordninger. Domstolen understreger dog, at disse nærmere regler ikke må gøre en sådan anerkendelse umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig eller forskelsbehandle par af samme køn på grund af deres seksuelle orientering, hvilket er tilfældet, når national ret ikke fastsætter en anerkendelsesordning for disse par, der svarer til den, som gælder for par af modsat køn.

Da registrering er den eneste mulighed, der er fastsat i polsk ret for, at et ægteskab, der er indgået i en anden medlemsstat, faktisk kan anerkendes af de administrative myndigheder, **er Polen forpligtet til at anvende denne mulighed uden forskel** på ægteskaber mellem personer af samme køn og ægteskaber mellem personer af modsat køn.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé af dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Registreringen af et udenlandsk civilstandsdocument består i en nøjagtig og ordret overførsel af dets indhold til det polske civilstandsregister. Registreringen afføder således en polsk civilstandsattest, der er løsrevet fra den oprindelige attest, og som har samme beviskraft som civilstandsattester, der er udstedt i Polen.

² Artikel 20 TEUF og artikel 21, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 7 og artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

³ Der er fastsat i artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder, og som har samme betydning og rækkevidde som den rettighed, der er sikret i artikel 8 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. I denne forbindelse henviser Domstolen navnlig til dommen af 12.12.2023 i sagen Przybylska m.fl. mod Polen, hvor Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fastslog, at Polen havde tilsidesat sin positive forpligtelse til at indføre en retlig ramme, der muliggør anerkendelse og beskyttelse af par af samme køn.